

Nøvn

Liss og Rósing 60 ára dag

Í dag, mánadagin 14. november, eru liðin seksti ár síðani, at Liss og Rósing Rasmussen í Runavík góvu hvørt øðrum sítt ja.

Tey eru bæði ættað av eystara armi á Skálafjørðinum – hann úr uppi í Toft í Søldarfirði og hon úr Túni á Toftum.

Tá ið Liss og Rósing búsettust í Runavík, var tað berligt í Heiðunum. Tey bæði taldust millum teirra, sum bæði á ein og annan hátt lyftu hetta plássið fram til tann vøkstur, gróður og trivnað, sum hevur verið seinastu stóru hálvu øldina.

Rósing fekst við bilar, hevði nógv fólk í arbeiði og ofta útlendskar gestir, sum vitjaðu heima hjá teimum og ofta eisini gistu har. Liss stýrði heimafrontinum við tryggari hond, og tey hava átt sín stóra lut í samkomuvirkseminum í Berøa alt síðani, at gamla Ebenezer varð flutt úr høvuðsstaðnum og miðskeiðis í seksti árunum varð reist aftur í Saltangará.

Gestablíðnið og hjartalagið hava verið stór, og tað hevur ongantíð verið keðiligt, har Liss og Rósing hava verið, um tað so hevur verið heima ella í Danmark, har tey vóru nógv, og har so nógv vitjaðu tey í Smidstrup og hinum plássunum í Norður-sjælland, har tey hildu til um

sumrarnar og eisini búðu í nøkur ár.

Rósing hevur altíð verið ein gentlimaður, Liss hevur altíð verið við upp á tað, og vit eru mong, sum kunnu skriva undir uppá, hvussu tey hava hjálpt, tænt og stuðlað. Í mong ár vóru tey uppi í hjálpararbeiðnum í Rumenia, sum tey framvegis fylgja við í, og Liss var nógv í Zarepta tann tíð tað var. Hjá teimum hevur hugburðurin verið,

sum tað stendur í Matteus 5:41: Og noyðir onkur teg at ganga eina míl við sær, so gakk tvær við honum!

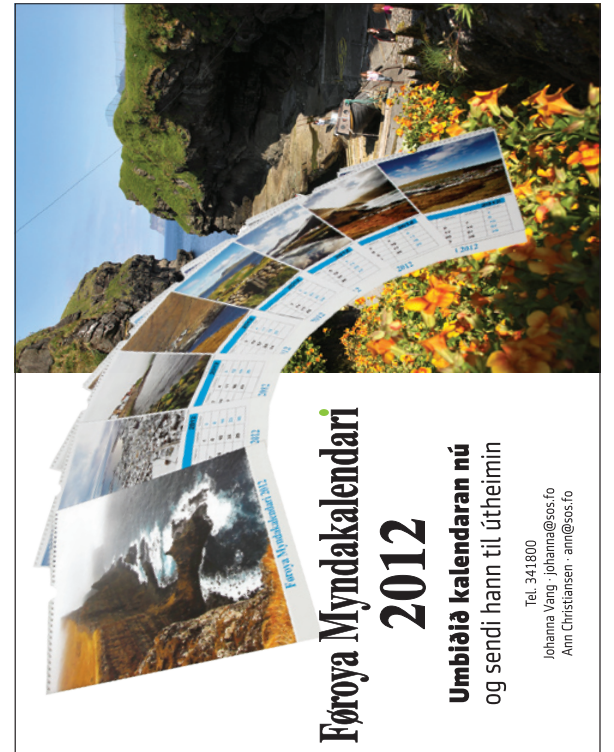
Liss og Rósing eiga seks børn – Anna, Bogi, Beinta, Ingun, Rógvi og Gudny. Beinta býr í Havn, Anna býr á Nesi, og øll hini búgva í grannalagnum hjá foreldrunum, sum nú hava íbúð í kjallaranum hjá Rógva. Ommu og abbaðbørnini eru 21 – fyra gentur og seytjan dreingir –

og langommu og langabba-børnini eru ellivu – seks gentur og fimm dreingir.

Stóra dagin halda Liss og Rósing saman við teirra næstu.

Hjartaliga tillukku við diamantbrúðleypinum og takk fyri alt gott í tíðini, sum farin er.

Sanna og Jóannes

SUNNUDAGSSKÚLIN

í Ebenezer er hvønn sunnudag kl. 12.00
Øll eru hjartaliga vælkomín!

Minningarorð – Tøkk

Sámal Nybo

02.10 2010 – 21.12 2010

02.10 2010 bleiv er fastur til ein lítlan fittan drong. Tað var lítli Sámal.

Eg minnst, at eg gleddi meg, (sum eitt barn gleðir seg til jóla) til eg skuldi bliva fastur. Tað vóru 9 ár síðani ein nýfðingur seinast var í familjuni, so Sámal, tú var ein sólstrála, sum kom í oktober 2010.

Stutt fyri midnátt leygarkvøldið 02. okt 2010 fekk eg eini sms-boð frá beiggja mínum, at nú var sonurin komin.

Eg gleddi meg at sleppa at síggja teg Sámal, men eg valdi at bíða til maðurin kom heim mánadagin, so fóru vit øll til Havnar fyri at síggja teg, ein sunnur og vælskapstur drongur. Tú var akkurát so mjúkur og fittur, ið eg hevði ímyndað mær.

Tú vart fyrsta og einasta barn hjá Anniku og Óla-Christian. Mamma tín var eitt sindur í iva, hvat var “normalt” við einum nýfðingi, og var tí ofta á Landssjúkrahúsinum við tær, og fekk staðfest, at tú vart ein sunnur og raskur drongur.

02.12 2010 bleivst tú doyptur í Leirvíkar kirkju. Og fastir var biðin at vera 1. gumma. Hetta var fyrstu ferð, at fastir

skuldi bera eitt barn til dópin, so Sámal, tú var nakað heilt serligt hjá fastur.

Kl 1 náttina til 21.des 2010, tá broyttist alt. Pápi tín ringdi til ommu í Leirvík, og segði, at hann visti ikki, hvar tú og mamma tín vóru. Omma og abbi í Leirvík og fastir fóru til Syðrugøtu at leita eftir tær, men vit funnu teg ikki. Og løtu seinni fingi vit at vita, at tit vóru funnin. Tit vóru bæði á lívi, og tit blivu koyrd til Havnar á Landssjúkrahúsið.

Fastir var so glað, at tú hevði tað gott og fór heim at sova. Kl. 8 um morgunin vaknaði fastir av telefonini. Tað var omma í Leirvík, hon segði við fastur, at tú vart deyður, einans 80 dagar gamal. Tá steðgaði alt upp hjá fastur, tað var jól og

jólastákanin var í hæddini. Øll gleddu seg at halda jól, og her sótu vit við stórari sorg, og dugdu ikki at síggja eina meining, hví tað skuldi enda so.

2. jóladag skuldi tú til gravar. Jarðarferðin var úr Leirvíkar kirkju. Eg kann ikki takka nokk fyri alla ta hjálp, vit fingi ta, tíðina tú lá á børu, og til fyrireikingarnar til tína jarðarferð.

Kann ikki lata vera við at nevna nøvn. Anna og Marius tit vóru/eru fantastiskt. Uttan tykkum høvdu vit ikki klárað at komið í gjøgnum jólini 2010. Takk fyri alt, tit gjørdi og enn gera fyri okkum.

Sverri Steinhólm, takk fyri góð og troystarrík orð, bæði í kapellinum og í Leirvíkar kirkju.

Sirikit Jacobsen og Mikkjal Nielsen. Takk Sirikit, at tú vildi koma og syngja sangin, tú gjørdi til sonin hjá tykkum og takk Mikkjal, at tú vildi spæla undir í Leirvíkar kirkju til jarðarferðina hjá Sámal.

Óli Marnar Christiansen, veit at tú hevði nógv um at vera jólin 2010, men tú skalt hava 1000 takk fyri, at tú vildi seta tíð av og hjálpa okkum at fáa mat til ervið hjá Sámal.

Til tykkum, sum varða av bygdarhúsinum í Leirvík. Takk fyri, at vit kundu hava ervið í bygdarhúsinum.

Øll tit, ið bakaðu til ervið 1000 takk

Við hesum vil eg lýsa frið yvir minnini um Sámal Nybo

Heilsan
**vit í Leirvík
Fastir**